

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/30/EU

ze dne 25. října 2012

o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy
o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření

(přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 50 odst. 1 a odst. 2 písm. g) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Koordinace uvedená v čl. 50 odst. 2 písm. g) Smlouvy a v obecném programu pro odstranění omezení svobody usazování, která byla zahájena první směrnicí Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření ⁽⁵⁾ je zvláště důležitá u akciových společností, neboť jejich činnost v hospodářství členských států převažuje a často překračuje jejich státní území.

(3) Pro zajištění minimální míry rovnocennosti ochrany akcionářů a věřitelů těchto společností je zvláště důležitá koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se jejich zakládání a zachování, zvyšování či snižování jejich základního kapitálu.

(4) V Unii musí stanovy akciové společnosti nebo akt, kterým se akciová společnost zakládá, umožnit, aby se každý zájemce seznámil se základními údaji o společnosti, zejména s přesným složením jejího základního kapitálu.

(1) Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Vzhledem k novým změnám by uvedená směrnice měla být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracována.

(5) Pro zachování základního kapitálu, který představuje záruku pro věřitele, jsou nezbytné předpisy Unie, na jejichž základě bude zejména zakázáno neoprávněné rozdělování základního kapitálu akcionářům a omezena možnost společnosti nabývat vlastní akcie.

(6) Omezení nabývat vlastní akcie by se měla vztahovat na nabývání vlastních akcií společností samou i na nabývání prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 3.5.2011, s. 113.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. listopadu 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1. Ediční poznámka: Název směrnice 77/91/EHS byl upraven s ohledem na přechíslování článků Smlouvy o založení Evropského společenství, v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; původní odkaz byl na čl. 58 druhý pododstavec Smlouvy.

⁽⁴⁾ Viz příloha II část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 65, 14.3.1968, s. 8.

- (7) Má-li se akciové společnosti zabránit, aby využívala jinou společnost, ve které vlastní většinu hlasovacích práv nebo ve které může uplatňovat dominantní vliv, s cílem provádět toto nabývání, aniž by dodržovala omezení stanovená pro tento případ, je třeba rozšířit úpravu nabývání vlastních akcií společností na nejdůležitější a nejčastější případy nabývání akcií těmito jinými společnostmi. Je vhodné rozšířit tuto úpravu na upisování akcií akciové společnosti.
- (8) Má-li se zamezit obcházení této směrnice, je vhodné, aby se úprava uvedená v 7. bodu odůvodnění vztahovala i na společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření⁽¹⁾, jakož i na společnosti, které se řídí právem třetích zemí a které mají srovnatelnou právní formu.
- (9) Pokud je vztah mezi akciovou společností a jinou společností, která je uvedena v 7. bodě odůvodnění, pouze nepřímý, je vhodné zmírnit ustanovení použitelná tehdy, je-li tento vztah přímý, zavedením možnosti pozastavení hlasovacích práv jako minimálního opatření pro dosažení cílů této směrnice.
- (10) Je mimo jiné opodstatněné vyjmout případy, ve kterých zvláštní povaha profesní činnosti vylučuje možnost, aby došlo k ohrožení dosažení cílů této směrnice.
- (11) Je nezbytné, s ohledem na cíle uvedené v čl. 50 odst. 2 písm. g) Smlouvy, aby právní předpisy členských států zajišťovaly při zvyšování nebo snižování základního kapitálu dodržování zásad rovného zacházení akcionářů, kteří jsou ve stejném postavení, a ochrany věřitelů, jejichž pohledávky vznikly před rozhodnutím o snížení základního kapitálu, a harmonizovaly provádění těchto zásad.
- (12) Aby došlo ke zlepšení normalizované ochrany věřitelů ve všech členských státech, měli by mít věřitelé možnost za určitých podmínek přistoupit k soudnímu nebo správnímu řízení, jsou-li jejich pohledávky ohroženy

následkem snížení základního kapitálu akciové společnosti.

- (13) S cílem zabránit zneužívání trhu by měly členské státy pro účely provádění této směrnice přihlížet ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)⁽²⁾, k nařízení Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů⁽³⁾, a ke směrnici Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěrné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídicí odpovědností a oznamování podezřelých transakcí⁽⁴⁾.
- (14) S ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 6. května 2008 ve věci C-133/06 Parlament v. Rada⁽⁵⁾ je nezbytné nově formulovat znění čl. 6 odst. 3 směrnice 77/91/EHS aby byl odstraněn existující odvozený právní základ a aby mohl Evropský parlament a Rada přezkoumat a popřípadě změnit částku uvedenou v odstavci 1 uvedeného článku.
- (15) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze II části B ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Koordinační opatření stanovená touto směrnicí se použijí na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na formy společností uvedené v příloze I.

Obchodní firma každé společnosti, která má jednu z forem uvedených v příloze I, musí obsahovat označení odlišné od označení předepsaného pro jiné formy společností nebo být takovým označením doprovázena.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11. Redakční poznámka. Název směrnice 2009/101/ES byl upraven s ohledem na přečíslování článků Smlouvy o Evropském společenství v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; v původním znění bylo odkazováno na článek 48 Smlouvy.

⁽²⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.2003, s. 33.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70.

⁽⁵⁾ Sb. rozh. z roku 2008, s. I-3189.

2. Členské státy mohou z působnosti této směrnice vyloučit investiční společnosti s proměnným základním kapitálem a družstva založená v jedné z forem společností uvedených v příloze I. Pokud právní předpisy členských států využijí této možnosti, uloží těmto společnostem, aby uváděly výrazy „investiční společnost s proměnným základním kapitálem“ nebo „družstvo“ na všech dokumentech uvedených v článku 5 směrnice 2009/101/ES.

Investiční společnosti s proměnným základním kapitálem se ve smyslu této směrnice rozumí výlučně společnosti:

- jejichž jediným předmětem je investování prostředků do různých cenných papírů, různých nemovitostí nebo jiných majetkových hodnot s výlučným cílem rozložit investiční rizika a poskytovat svým akcionářům podíl na zisku z hospodaření s jejich majetkem,
- které veřejně vyzývají k úpisu vlastních akcií a
- jejichž stanovy určují, že v mezích minimálního a maximálního základního kapitálu mohou kdykoli vydávat, odkupovat nebo dále prodávat své akcie.

Článek 2

Stanovy nebo akt, kterým se společnost zakládá, musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) právní formu a obchodní firmu společnosti;
- b) předmět podnikání;
- c) pokud společnost nemá schválený základní kapitál, výši upsaného základního kapitálu;
- d) pokud má společnost schválený základní kapitál, jeho výši a výši základního kapitálu upsaného v okamžiku založení společnosti nebo v okamžiku získání povolení k zahájení činnosti a rovněž během jakékoli změny schváleného základního kapitálu, aniž je dotčen čl. 2 písm. e) směrnice 2009/101/ES;

e) nevyplyvají-li z právních předpisů, pravidla, která určují počet a způsob jmenování členů orgánů pověřených zastupováním společnosti ve vztahu ke třetím osobám, správou, řízením, dozorem nebo kontrolou společnosti, a rozdělení pravomocí mezi tyto orgány;

f) trvání společnosti, není-li neomezené.

Článek 3

Ve stanovách nebo v aktu, kterým se společnost zakládá, nebo v odděleném dokumentu, který musí být zveřejněn způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu, musí být v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES obsaženy alespoň tyto údaje:

- a) sídlo;
- b) jmenovitá hodnota upsaných akcií a alespoň jednou ročně jejich počet;
- c) počet upsaných akcií bez uvedení jejich jmenovité hodnoty, pokud vnitrostátní právní předpisy emise těchto akcií umožňují;
- d) popřípadě zvláštní podmínky omezující převoditelnost akcií;
- e) existuje-li více druhů akcií, údaje uvedené v písmenech b), c) a d) pro každý z nich a práva spojená s akciemi každého druhu;
- f) forma akcie, na jméno nebo na doručitele, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví tyto dvě formy, a rovněž ustanovení o jejich přeměně, pokud ji právní předpisy upravují;
- g) výše upsaného základního kapitálu splaceného v okamžiku založení společnosti nebo v okamžiku získání povolení zahájit svou činnost;
- h) jmenovitá hodnota akcií nebo, není-li jmenovitá hodnota stanovena, počet akcií vydaných jako protiplnění na každý nepeněžitý vklad a rovněž předmět tohoto vkladu a jméno vkladatele;

- i) totožnost fyzických nebo právnických osob nebo společností, které podepsaly, nebo jejichž jménem byly podepsány stanovy nebo akt, kterým se společnost zakládá, nebo, pokud založení společnosti nebylo okamžité, totožnost fyzických nebo právnických osob nebo společností, které podepsaly nebo jejichž jménem byly podepsány návrhy stanov nebo aktu, kterým se společnost zakládá;
- j) celková alespoň přibližná výše všech nákladů, které připadají společnosti nebo které jí byly připsány z důvodu jejího založení a popřípadě než získá povolení zahájit svou činnost; a
- k) veškeré zvláštní výhody poskytnuté při založení společnosti nebo před získáním povolení k zahájení činnosti osobám, které se účastnily založení společnosti nebo činností vedoucích k udělení tohoto povolení.

Článek 4

1. Stanoví-li právní předpisy členského státu, že společnost nemůže zahájit svou činnost bez povolení, musí rovněž stanovit pravidla týkající se ručení za závazky přijaté společností nebo na její účet během období, které předchází udělení nebo zamítnutí tohoto povolení.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na závazky, které vyplývají ze smluv uzavřených společností, s podmínkou, že jí je uděleno povolení zahájit činnost.

Článek 5

1. Požadují-li právní předpisy členského státu, aby společnost založilo více společníků, neznamená spojení všech akcií v rukou jedné osoby nebo snížení počtu společníků po založení společnosti pod právním předpisem stanovené minimum bez dalšího zánik společnosti.

2. Je-li možné v případech uvedených v odstavci 1 podle právních předpisů členského státu soudně prohlásit zánik společnosti, musí mít příslušný soudce možnost poskytnout této společnosti dostatečnou lhůtu pro nápravu tohoto stavu.

3. Prohlášením o zániku společnosti uvedeným v odstavci 2 vstupuje společnost do likvidace.

Článek 6

1. Pro založení společnosti nebo pro získání povolení zahájit činnost musí právní předpisy členských států požadovat upsání minimálního základního kapitálu, který musí činit nejméně 25 000 EUR.

2. V souladu s čl. 50 odst. 1 a odst. 2 písm. g) Smlouvy Evropský parlament a Rada na návrh Komise každých pět let přezkoumají a popřípadě změní částku uvedenou v odstavci 1 vyjádřenou v eurech s ohledem na hospodářský a měnový vývoj v Unii a s ohledem na tendence k povolení možnosti výběru forem společností uvedených v příloze I pouze velkým a středním podnikům.

Článek 7

Upsaný základní kapitál mohou tvořit pouze aktiva, která je možné hospodářsky ocenit. Součástí těchto aktiv nemohou být závazky provedení prací nebo poskytnutí služeb.

Článek 8

Akcie a podíly nemohou být vydány za hodnotu nižší, než je jejich jmenovitá hodnota, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, než je jejich účetní hodnota.

Členské státy však mohou povolit, aby ti, kteří umisťují akcie při výkonu svého povolání, platili méně než celkovou hodnotu akcií, které upisují během této transakce.

Článek 9

Akcie vydávané jako protiplnění za vklady musí být splaceny v okamžiku založení společnosti nebo získání povolení k zahájení činnosti ve výši alespoň 25 % jejich jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty.

Akcie vydávané jako protiplnění za nepeněžitě vklady v okamžiku založení společnosti nebo získání povolení k zahájení činnosti však musí být zcela splaceny ve lhůtě pěti let od okamžiku založení nebo získání povolení.

Článek 10

1. Nepeněžitě vklady musí být uvedeny ve zprávě vypracované před založením společnosti nebo získáním povolení k zahájení činnosti jedním nebo více znalci nezávislými na společnosti, jmenovanými nebo schválenými správním orgánem nebo soudem. Znalci mohou být v souladu s právními předpisy každého členského státu fyzické nebo právnické osoby nebo společnosti.

2. Zpráva znalce uvedená v odstavci 1 musí obsahovat alespoň popis každého z vkladů, postupy přijatého ocenění a musí uvádět, zda hodnoty získané těmito postupy odpovídají alespoň počtu a jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotě a popřípadě i emisnímu ážiu akcií vydaných jako protiplnění.

3. Zpráva znalce musí být zveřejněna způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

4. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat tento článek, pokud je 90 % jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnoty všech akcií vydaných jako protiplnění za nepeněžitě vklady vložené jednou nebo více společnostmi a pokud jsou splněny tyto požadavky:

a) u společnosti přijímající tyto vklady se osoby nebo společnosti podle čl. 3 písm. i) dohodly, že se zpráva znalce nevypracuje;

b) tato dohoda byla zveřejněna v souladu s odstavcem 3;

c) společnosti poskytující tyto vklady mají rezervy, které podle právního předpisu nebo podle stanov nelze rozdělit a jejichž výše dosahuje alespoň jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnoty akcií vydaných jako protiplnění za nepeněžitě vklady;

d) společnosti poskytující tyto vklady se prohlásí za ručitele do výše uvedené v písmenu c) za dluhy přijímající společnosti, které vzniknou mezi okamžikem vydání akcií jako protiplnění za nepeněžitě vklady a jedním rokem po zveřejnění roční účetní závěrky této společnosti vztahující se na účetní období, během kterého byly tyto vklady poskytnuty; během této lhůty je zakázán jakýkoli převod těchto akcií;

e) záruka podle písmene d) se zveřejní v souladu s odstavcem 3 a

f) společnosti poskytující tyto vklady vloží částku rovnající se částce uvedené v písmenu c) do rezervy, kterou je možné rozdělit až po uplynutí lhůty tří let od zveřejnění roční účetní závěrky přijímající společnosti za účetní období, během kterého byly tyto vklady poskytnuty, nebo případně později po vypořádání nároků vyplývajících ze závazku uvedeného v písmenu d).

5. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat tento článek na založení nové společnosti fúzí nebo rozdělením, pokud je jedním nebo více nezávislými znalci zpracována zpráva o projektu fúze nebo rozdělení.

Jestliže se členské státy rozhodnou uplatňovat tento článek v případech uvedených v prvním pododstavci, mohou stanovit, že zpráva podle tohoto článku a zpráva jednoho či více nezávislých znalců o projektu fúze nebo rozdělení mohou být vypracovány stejným znalcem či znalci.

Článek 11

1. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 této směrnice v případech, kdy jsou na základě rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu převoditelné cenné papíry definované v čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾ nebo nástroje peněžního trhu definované v čl. 4 odst. 1 bodu 19 uvedené směrnice vloženy jako nepeněžitě vklady a tyto cenné papíry nebo nástroje peněžního trhu jsou ohodnoceny váženým průměrem ceny, za kterou byly obchodovány na jednom nebo více regulovaných trzích definovaných v čl. 4 odst. 1 bodě 14 uvedené směrnice po dostatečně dlouhou dobu stanovenou vnitrostátními právními předpisy přede dnem příslušného nepeněžitě vkladu.

Avšak v případech, kdy byla cena ovlivněna výjimečnými okolnostmi, které by významně změnily hodnotu těchto aktiv ke dni vkladu, včetně situací, kdy se trh těchto převoditelných cenných papírů nebo nástrojů peněžního trhu stane nelikvidním, provede se nové ocenění z podnětu a na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

Při tomto novém ocenění se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

2. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 v případech, kdy jsou na základě rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu aktiva jiná než převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu uvedené v odstavci 1 tohoto článku vložena jako nepeněžitý vklad a jejich reálná hodnota již byla stanovena uznávaným nezávislým znalcem a kdy jsou splněny tyto podmínky:

- a) reálná hodnota je stanovena ke dni, který nepředchází o více než šest měsíců dni tohoto vkladu aktiva, a
- b) ocenění bylo provedeno v souladu s obecně uznávanými standardy a zásadami pro oceňování v daném členském státě platnými pro druh aktiv, která mají být vložena.

V případě nových okolností, které by významně změnily reálnou hodnotu aktiva ke dni jeho vkladu, musí být z podnětu a na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu provedeno nové ocenění.

Při tomto novém ocenění se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

Není-li provedeno nové ocenění, může jeden nebo více akcionářů, kteří vlastní celkový podíl alespoň 5 % upsaného základního kapitálu společnosti v den, kdy je přijato rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu, požadovat ocenění nezávislým znalcem, přičemž se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

Tento akcionář nebo akcionáři mohou takovou žádost podat až do nabytí účinnosti vkladu aktiva, pokud ke dni jejího podání stále vlastní podíl alespoň 5 % upsaného základního kapitálu společnosti, jako tomu bylo v den, kdy bylo přijato rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu.

3. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 v případech, kdy jsou na základě rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu aktiva jiná než převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu uvedené v odstavci 1 tohoto článku vložena jako nepeněžitý vklad, jehož reálná hodnota je odvozena podle jednotlivého aktiva z povinné účetní závěrky za předchozí účetní období, pokud tyto účty podléhají

auditu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek ⁽¹⁾.

Ustanovení odst. 2 druhého až pátého pododstavce tohoto článku se použijí obdobně.

Článek 12

1. Je-li nepeněžitý vklad podle článku 11 proveden bez zprávy znalce uvedené v čl. 10 odst. 1, 2 a 3, zveřejní se kromě splnění požadavků stanovených v čl. 3 písm. h) do jednoho měsíce ode dne účinnosti vkladu aktiva prohlášení obsahující tyto informace:

- a) popis dotyčného nepeněžitého vkladu;
- b) jeho hodnota, zdroj jeho ocenění a případně metoda ocenění;
- c) vyjádření, zda získané hodnoty odpovídají alespoň počtu a jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotě a popřípadě i emisnímu ážiu akcií vydaných za dané protiplnění, a
- d) sdělení, že nenastaly nové okolnosti, pokud jde o původní ocenění.

Zveřejnění se provádí způsobem stanoveným právními předpisy členského státu podle článku 3 směrnice 2009/101/ES.

2. Pokud je navrženo, aby bylo zvýšení základního kapitálu podle čl. 29 odst. 2 nepeněžitým vkladem provedeno bez zprávy znalce uvedené v čl. 10 odst. 1, 2 a 3, zveřejní se způsobem stanoveným právními předpisy členského státu podle článku 3 směrnice 2009/101/ES oznámení uvádějící datum přijetí rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu a informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a to před nabytím účinnosti vkladu aktiva jako nepeněžitého vkladu. V tomto případě se prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku omezí na sdělení, že od zveřejnění výše uvedeného oznámení nenastaly žádné nové okolnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

3. Každý členský stát dostatečně zajistí, aby byl postup stanovený v článku 11 a v tomto článku dodržen v případech, kdy dojde k nepeněžitému vkladu bez zprávy znalce, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

Článek 13

1. Nabytí jakýchkoli aktiv, která náleží osobě nebo společnosti uvedeným v čl. 3 písm. i), jako protihodnoty alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu společnosti, musí být ověřeno a zveřejněno obdobně podle čl. 10 odst. 1, 2 a 3 a podléhá schválení valné hromady, pokud k tomuto nabytí došlo před uplynutím lhůty, která je stanovena vnitrostátními právními předpisy a činí nejméně dva roky od okamžiku založení společnosti nebo získání povolení k zahájení její činnosti.

Články 11 a 12 se použijí obdobně.

Členské státy mohou rovněž stanovit, že mají být tato ustanovení uplatňována, pokud aktiva náleží akcionáři nebo jiné osobě.

2. Odstavec 1 se nepoužije na nabývání v rámci běžných obchodů společnosti, ani na nabývání z podnětu správního orgánu nebo soudu nebo pod jeho dohledem, ani na nabývání na burze.

Článek 14

Nestanoví-li ustanovení o snížení upsaného základního kapitálu jinak, nemohou být akcionáři osvobozeni od povinnosti splatit svůj vklad.

Článek 15

Dokud nedojde k další koordinaci vnitrostátních právních předpisů, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby byly v případech přeměny některé formy společnosti na akciovou společnost dány záruky alespoň odpovídající těm, které jsou stanoveny v člancích 2 až 14.

Článek 16

Články 2 až 15 nejsou dotčeny předpisy členských států o pravomoci a postupu při změnách stanov nebo aktu, kterým se společnost zakládá.

Článek 17

1. S výjimkou případů snížení upsaného základního kapitálu nesmí dojít k rozdělení akcionářům, pokud se ke dni skončení posledního účetního období čisté obchodní jmění vyplývající z roční účetní závěrky společnosti nebo čisté obchodní jmění po tomto rozdělení sníží pod výši upsaného základního kapitálu zvýšenou o rezervy, které nelze podle právních předpisů nebo stanov rozdělit.

2. Výše upsaného základního kapitálu vymezená v odstavci 1 se snižuje o výši upsaného dosud nesplaceného základního kapitálu, pokud tento nesplacený kapitál není dosud zúčtován v aktivech uvedených v rozvaze.

3. Částka k rozdělení akcionářům nesmí překročit výši výsledků posledního skončeného účetního období zvýšenou o zisk z předchozích období a platby z rezerv určených k tomuto účelu a sníženou o ztráty z předchozích období a o částky vložené do rezerv v souladu s právními předpisy nebo stanovami.

4. Výraz „rozdělení“ použitý v odstavcích 1 a 3 zahrnuje zejména výplatu dividend a úroků spojených s akciemi.

5. Pokud právní předpisy členského státu umožňují výplatu zálohy na dividendy, musí být dodrženy alespoň tyto podmínky:

a) musí být sestavena mezitímní účetní závěrka, ve které se projeví, že prostředky použitelné pro rozdělení jsou dostatečné;

b) částka určená k rozdělení nesmí překročit výši zisku vytvořeného od konce posledního účetního období, za které je účetní závěrka vypracována, zvýšenou o zisk z předchozích období a platby z rezerv určených k tomuto účelu a sníženou o ztráty z předchozích období a o částky vložené do rezerv v souladu s právními předpisy nebo stanovami.

6. Odstavci 1 až 5 nejsou dotčeny předpisy členských států týkající se zvyšování upsaného základního kapitálu o rezervy.

7. Právní předpisy členského státu mohou stanovit odchylky od odstavce 1 pro investiční společnosti s fixním základním kapitálem.

Investiční společnosti s fixním základním kapitálem se ve smyslu tohoto odstavce rozumí pouze společnosti:

a) jejichž jediným předmětem je investování prostředků do různých cenných papírů, různých nemovitostí nebo jiných majetkových hodnot s výlučným cílem rozložit investiční rizika a poskytovat svým akcionářům podíl na zisku z hospodaření s jejich aktivy a

b) které veřejně vyzývají k úpisu svých vlastních akcií.

Pokud právní předpisy členských států využívají této možnosti:

a) uloží těmto společnostem, aby uváděly výrazy „investiční společnost“ na všech dokumentech uvedených v článku 5 směrnice 2009/101/ES;

b) nepovolí společnosti tohoto typu, jejíž čisté obchodní jmění je nižší než částka vymezená v odstavci 1, rozdělení zisku akcionářům, pokud je v závěrečném posledním účetním období celková výše obchodního jmění této společnosti, vyplývající z roční účetní závěrky, nižší než jedenapůlnásobek celkové výše dluhů společnosti vůči věřitelům, jak vyplývá z roční účetní závěrky, anebo by se po rozdělení zisku pod tuto hranici snížila, a

c) uloží každé společnosti tohoto typu, která přistoupí k rozdělení zisku, i když je její čisté obchodní jmění nižší než částka vymezená v odstavci 1, aby v poznámce k roční účetní závěrečné tuto skutečnost upřesnila.

Článek 18

Jakékoli rozdělení, které není v souladu s článkem 17, musí akcionáři, kteří jej obdrželi, vrátit, pokud společnost prokáže, že tito akcionáři o vadnosti rozdělení v jejich prospěch věděli anebo vzhledem k okolnostem měli vědět.

Článek 19

1. V případě vážné ztráty upsaného základního kapitálu musí být svolána valná hromada ve lhůtě stanovené právními předpisy členských států, aby posoudila, zda je třeba společnost zrušit nebo přijmout jiná opatření.

2. Právní předpisy členského státu nemohou stanovit vyšší ztráty považované za vážnou ve smyslu odstavce 1 na více než polovinu upsaného základního kapitálu.

Článek 20

1. Společnost nesmí upisovat vlastní akcie.

2. Pokud byly upsány akcie společnosti osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti, musí se na upisovatele pohlížet, jako by je upsal na svůj účet.

3. Osoby nebo společnosti uvedené v čl. 3 písm. i), nebo v případě zvýšení upsaného základního kapitálu, členové správního nebo řídicího orgánu jsou povinni splatit akcie upsané v rozporu s tímto článkem.

Právní předpisy členského státu však mohou stanovit, že každá taková osoba se může této povinnosti zprostit, pokud prokáže, že není osobně odpovědná.

Článek 21

1. Aniž je dotčena zásada rovného zacházení pro všechny akcionáře, kteří se nacházejí ve stejném postavení, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, mohou členské státy dovolit, aby společnost nabývala vlastní akcie přímo nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti. Pokud je toto nabývání dovoleno, stanoví pro ně členské státy, aby podléhalo těmto podmínkám:

a) nabytí podléhá schválení valnou hromadou, která stanoví podrobnosti tohoto nabytí, a zejména nejvyšší počet akcií, které může společnost nabýt, dobu, na kterou může společnost akcie nabýt, jejíž maximální délku určí vnitrostátní právní předpisy a která nesmí být delší než pět let, a při nabytí akcií za úplaty rovněž nejvyšší a nejnižší protiplnění. Členové správních nebo řídicích orgánů se ujistí, že jsou v okamžiku schválení nabytí splněny podmínky uvedené v písmenech b) a c);

b) nabytí akcií, včetně akcií, které společnost nabyla již dříve a které stále drží, a akcií nabytých osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet společnosti, nesmí mít za následek snížení čistého obchodního jmění pod částku vymezenou v čl. 17 odst. 1 a 2 a

c) transakce se může týkat pouze zcela splacených akcií.

Členské státy mohou navíc podmínit nabývání ve smyslu prvního pododstavce splněním kterékoli z těchto podmínek:

a) jmenovitá hodnota nabytých akcií, včetně akcií, které společnost nabyla již dříve a které stále drží, a akcií nabytých osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet společnosti, nebo nemají-li uvedené akcie jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnota nesmí překročit hranici, kterou stanoví členský stát; tato hranice nesmí být nižší než 10 % upsaného základního kapitálu;

b) způsobilost společnosti nabýt vlastní akcie ve smyslu prvního pododstavce, nejvyšší počet akcií, které může společnost nabýt, doba, na kterou může společnost akcie nabýt, a nejvyšší či nejnižší protiplnění jsou upraveny ve stanovách nebo v aktu, kterým se společnost zakládá;

c) společnost dodržuje odpovídající požadavky na podávání zpráv a oznámení;

d) od určitých společností, určených členskými státy, lze požadovat, aby zrušily nabytí akcií, za předpokladu, že částka rovná jmenovité hodnotě zrušených akcií musí být zahrnuta do rezerv, jež nemohou být rozděleny akcionářům, s výjimkou případu snížení upsaného základního kapitálu; tyto rezervy lze použít pouze za účelem zvýšení upsaného základního kapitálu kapitalizačními rezervami, a

e) nabytí se nedotkne uspokojování nároků věřitelů.

2. Právní předpisy členského státu se mohou odchýlit od odst. 1 písm. a) první věty, pokud je nabytí vlastních akcií nezbytné, aby se společnost vyhnula vážné a bezprostředně hrozící újmě. V takovém případě musí správní nebo řídicí orgán společnosti informovat následující valnou hromadu o důvodech a cílech provedení nabytí, o počtu a jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, o účetní hodnotě nabytých akcií, o podílu na upsaném základním kapitálu, který tyto akcie představují, a o protihodnotě za tyto akcie.

3. Členské státy mohou vyloučit použití odst. 1 písm. a) první věty na akcie nabyté společností samou nebo osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti, které mají být rozděleny zaměstnancům této společnosti nebo zaměstnancům společnosti, která je s touto společností spojena. K rozdělení těchto akcií musí dojít ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne nabytí.

Článek 22

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat článek 21 na:

a) akcie nabyté k provedení rozhodnutí o snížení základního kapitálu nebo v případě uvedeném v článku 43;

b) akcie nabyté v důsledku univerzálního převodu majetku;

c) akcie zcela splacené, nabyté bezplatně nebo bankami a jinými finančními institucemi jako kupní provize;

d) akcie nabyté na základě právní povinnosti nebo v důsledku soudního rozhodnutí k ochraně menšinových akcionářů například v případě sloučení, změny předmětu nebo právní formy společnosti, přenesení sídla společnosti do zahraničí nebo zavedení omezení pro převod akcií;

e) akcie nabyté od akcionáře v případě jejich nesplacení;

f) akcie nabyté pro odškodnění menšinových akcionářů spojovaných společností;

g) akcie zcela splacené, nabyté během soudní dražby provedené s cílem splacení pohledávky společnosti u majitele těchto akcií, a

h) akcie zcela splacené, vydané investiční společností s fixním kapitálem podle čl. 17 odst. 7 druhého pododstavce a nabyté na žádost investorů touto společností nebo společností s ní spojenou. Použije se čl. 17 odst. 7 třetí pododstavec písm. a). Tato nabytí nesmějí způsobit snížení čistého obchodního jmění pod částku upsaného základního kapitálu zvýšenou o rezervy, které nemohou být podle právních předpisů rozděleny.

2. Akcie nabyté v případech podle odst. 1 písm. b) až g) však musí být převedeny nejpozději ve lhůtě tří let ode dne jejich nabytí, ledaže jmenovitá hodnota, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnota nabytých akcií, včetně akcií, které společnost nabyla prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet společnosti, nepřesahuje 10 % upsaného základního kapitálu.

3. Nedojde-li k převedení akcií ve lhůtě podle odstavce 2, musí být akcie zrušeny. Právní předpisy členského státu mohou pro toto zrušení vyžadovat snížení upsaného základního kapitálu o odpovídající částku. Toto snížení musí být uloženo, pokud nabytí akcií, které mají být zrušeny, má za následek snížení čistého obchodního jmění pod částku uvedenou v čl. 17 odst. 1 a 2.

Článek 23

Akcie nabyté v rozporu s články 21 a 22 musí být převedeny ve lhůtě jednoho roku od jejich nabytí. Pokud k převedení ve stanovené lhůtě nedojde, použije se čl. 22 odst. 3.

Článek 24

1. Dovolují-li právní předpisy členských států, aby společnost samostatně nebo prostřednictvím osob jednajících vlastním jménem, avšak na účet této společnosti nabývala vlastní akcie, stanoví, aby držení těchto akcií podléhalo alespoň těmto podmínkám:

a) z práv, která jsou spojena s akciemi, je v každém případě pozastaveno hlasovací právo spojené s vlastními akciemi;

b) pokud jsou tyto akcie zúčtovány v aktivech rozvahy, je v pasivech uvedena nerozdělitelná rezerva ve stejné výši.

2. Dovolují-li právní předpisy členských států, aby společnost samostatně nebo prostřednictvím osob jednajících vlastním jménem, avšak na její účet, nabývala vlastní akcie, musí požadovat, aby výroční zpráva obsahovala alespoň:

a) důvody nabytí, ke kterým došlo během účetního období;

b) počet a jmenovitou hodnotu, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotu akcií nabytých a převedených během účetního období a podíl na upsaném základním kapitálu, který tyto akcie představují;

c) v případech nabytí nebo převodu za úplaty protihodnotu za tyto akcie;

d) počet a jmenovitou hodnotu, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotu všech akcií nabytých a držných v portfoliu společnosti a rovněž podíl na upsaném základním kapitálu, který tyto akcie představují.

Článek 25

1. Pokud členské státy dovolují, aby společnost přímo nebo nepřímo poskytovala zálohy, půjčky nebo úvěry nebo zajišťovala závazky s cílem umožnit nabytí vlastních akcií třetí osobě, podmíní provedení těchto transakcí splněním podmínek stanovených v odstavcích 2 až 5.

2. Transakce musí být prováděna na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu za spravedlivých tržních podmínek, zejména pokud jde o úrok, který společnost obdrží, a pokud jde o zajištění poskytnutá společnosti za půjčky a zálohy uvedené v odstavci 1.

Musí být náležitě přezkoumána finanční způsobilost třetí osoby nebo, v případě transakce za účasti více stran, každé ze zúčastněných smluvních stran.

3. Transakci musí předložit správní nebo řídicí orgán předem ke schválení valné hromadě, která jedná v souladu s pravidly týkajícími se usnášeníschopnosti a většiny stanovené v článku 44.

Správní nebo řídicí orgán musí předložit valné hromadě písemnou zprávu, ve které uvede:

a) důvody pro danou transakci;

b) zájem společnosti na provedení takové transakce;

c) podmínky, za kterých má být transakce provedena;

d) rizika související s transakcí v otázkách likvidity a platební schopnosti společnosti a

e) cenu, za kterou má třetí osoba akcie nabýt.

Tato zpráva musí být předložena rejstříku za účelem zveřejnění podle článku 3 směrnice 2009/101/ES.

4. Celková finanční podpora poskytnutá třetím osobám nesmí mít v žádném okamžiku za následek snížení čistého obchodního jmění pod částku vymezenou v čl. 17 odst. 1 a 2, i s přihlédnutím k případnému snížení čistého obchodního jmění, k němuž může dojít, když společnost nebo jiná osoba na její účet nabývá akcie této společnosti podle čl. 21 odst. 1.

Společnost zahrne do pasiv v rozvaze nerozdělitelnou rezervu ve výši celkové finanční podpory.

5. V případech, kdy třetí osoba prostřednictvím finanční pomoci od společnosti nabývá akcie této společnosti ve smyslu čl. 21 odst. 1 nebo upisuje její akcie vydané v průběhu zvyšování upsaného základního kapitálu, musí být toto nabytí nebo upsání uskutečněno za spravedlivou cenu.

6. Odstavce 1 až 5 se nevztahují na transakce prováděné v rámci běžných obchodů bankami a jinými finančními institucemi, ani na transakce prováděné s cílem nabytí akcií zaměstnanci nebo pro zaměstnance dané společnosti nebo společností s ní spojených.

Uvedené transakce však nesmí způsobit snížení čistého obchodního jmění společnosti pod částku stanovenou v čl. 17 odst. 1.

7. Odstavce 1 až 5 se nevztahují na transakce provedené s cílem nabytí akcie podle čl. 22 odst. 1 písm. h).

Článek 26

Jsou-li smluvními stranami transakce uvedené v čl. 25 odst. 1 jednotliví členové správního nebo řídicího orgánu společnosti, nebo členové správního či řídicího orgánu mateřského podniku ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 50 odst. 2 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách⁽¹⁾, nebo samotný mateřský podnik, anebo fyzické osoby jednající vlastním jménem, ale na účet členů těchto orgánů nebo tohoto podniku, zajistí členské státy přiměřenými ochrannými opatřeními, aby se tyto transakce nedostávaly do střetu s nejlepšími zájmy společnosti.

Článek 27

1. Přijetí vlastních akcií samotnou společností nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti, jako záruky se považuje za nabytí uvedená v článku 21, čl. 22 odst. 1 a v člácích 24 a 25.

2. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavec 1 na transakce prováděné v rámci běžných obchodů bankami a jinými finančními institucemi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Redakční poznámka. Název směrnice 83/349/EHS byl upraven s ohledem na přechýlování článků Smlouvy o Evropském společenství v souladu s článkem 5 Lisabonské smlouvy; v původním znění bylo odkazováno na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy.

Článek 28

1. Upisování, nabývání nebo držení akcií akciové společnosti jinou společností ve smyslu článku 1 směrnice 2009/101/ES, ve které akciová společnost přímo či nepřímo drží většinu hlasovacích práv nebo ve které může přímo či nepřímo uplatňovat dominantní vliv, se považuje za jednání samotné akciové společnosti.

První pododstavec se použije rovněž tehdy, pokud se jiná společnost řídí právem třetí země a má právní formu srovnatelnou s právní formou uvedenou v článku 1 směrnice 2009/101/ES.

Pokud však akciová společnost drží nepřímo většinu hlasovacích práv nebo může nepřímo uplatňovat dominantní vliv, nemusí členské státy uplatňovat první a druhý pododstavec, pokud stanoví pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi akciové společnosti, které drží jiná společnost.

2. Nedojde-li ke koordinaci vnitrostátních předpisů v oblasti práva koncernů, mohou členské státy:

a) vymezit případy, ve kterých se předpokládá, že akciová společnost je schopna uplatňovat dominantní vliv na jinou společnost; pokud členský stát využije této možnosti, musí jeho právní předpisy v každém případě stanovit, že možnost uplatňovat dominantní vliv existuje, pokud akciová společnost:

— má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu a zároveň je akcionářem nebo společníkem jiné společnosti nebo

— je akcionářem nebo společníkem jiné společnosti a sama kontroluje většinu hlasovacích práv jejích akcionářů nebo společníků na základě dohody uzavřené s ostatními akcionáři nebo společníky této společnosti;

členské státy nejsou povinny stanovit jiné případy, než které jsou uvedené v první a druhé odrážce;

b) vymezit případy, kdy je akciová společnost považována za nepřímého držitele hlasovacích práv nebo za schopnou nepřímo uplatňovat dominantní vliv;

c) upřesnit okolnosti, za kterých je akciová společnost považována za společnost držící hlasovací práva.

3. Členské státy nemusí uplatňovat odst. 1 první a druhý pododstavec, pokud k upisování, nabývání nebo držení dochází na účet osoby jiné, než která upisuje, nabývá či drží akcie a která není ani akciovou společností podle odstavce 1, ani jinou společností, ve které akciová společnost přímo či nepřímo drží většinu hlasovacích práv, nebo ve které může přímo či nepřímo uplatňovat dominantní vliv.

4. Členské státy nemusí uplatňovat odst. 1 první a druhý pododstavec, pokud upisování, nabývání nebo držení provádí jiná společnost jako obchodník s cennými papíry a v rámci svého předmětu podnikání, pokud je členem burzy cenných papírů se sídlem nebo působící v členském státě nebo jde o společnost schválenou orgánem nebo pod dohledem orgánu členského státu příslušného pro dohled nad obchodníky s cennými papíry, mezi které je možné ve smyslu této směrnice zahrnout i úvěrové instituce.

5. Členské státy nemusí uplatňovat odst. 1 první a druhý pododstavec, pokud držení akcií akciové společnosti jinou společností vyplývá z nabytí, ke kterému došlo před tím, než vztah mezi těmito dvěma společnostmi splňoval kritéria stanovená v odstavci 1.

Hlasovací práva spojená s těmito akciemi jsou však pozastavena a tyto akcie se vezmou v úvahu při stanovení, zda je splněna podmínka podle čl. 21 odst. 1 písm. b).

6. Členské státy nemusí uplatňovat čl. 22 odst. 2 nebo 3 ani článek 23 v případě nabytí akcií akciové společnosti jinou společností, pokud stanoví:

a) pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi akciové společnosti, které drží jiná společnost, a

b) že členové správního nebo řídicího orgánu akciové společnosti jsou povinni odkoupit od jiné společnosti akcie

uvedené v čl. 22 odst. 2 a 3 a v článku 23 za cenu, za kterou je tato jiná společnost nabyta; tato sankce se neuplatní pouze v případě, že zmínění členové prokážou, že akciová společnost se na upisování ani nabývání zmíněných akcií nijak nepodílela.

Článek 29

1. O každém zvýšení základního kapitálu musí rozhodnout valná hromada. Toto rozhodnutí i provedení zvýšení upsaného základního kapitálu musí být zveřejněna způsobem stanoveným v právních předpisech každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

2. Stanovy, akt, kterým se společnost zakládá, nebo valná hromada, jejíž rozhodnutí musí být zveřejněno v souladu s odstavcem 1, mohou povolit zvýšení upsaného základního kapitálu až do maximální výše, kterou stanoví s ohledem na maximální výši případně stanovenou právními předpisy. V mezích stanovené výše případně rozhodne o zvýšení upsaného základního kapitálu k tomu zmocněný orgán společnosti. Tato pravomoc orgánu má maximální dobu trvání pět let a může být jednou nebo vícekrát obnovena valnou hromadou pokaždé na období nepřesahující pět let.

3. Existuje-li více druhů akcií, musí být rozhodnutí valné hromady o zvýšení základního kapitálu podle odstavce 1 nebo o povolení ke zvýšení základního kapitálu podle odstavce 2 schvalováno odděleně pro každý druh akcionářů, jejichž práv se tato transakce týká.

4. Tento článek se vztahuje na vydání všech cenných papírů, které jsou převoditelné na akcie nebo se kterými je spojeno právo upisovat akcie, ale nevztahuje se na přeměnu těchto cenných papírů, ani na výkon práva na úpis.

Článek 30

Akcie vydané jako protiplnění za vklad v souvislosti se zvýšením upsaného základního kapitálu musí být splaceny alespoň do výše 25 % své jmenovité hodnoty, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, své účetní hodnoty. Je-li stanoveno emisní ážio, musí být zcela splaceno.

Článek 31

1. Akcie vydané jako protiplnění za nepeněžitě vložené v souvislosti se zvýšením upsaného základního kapitálu musí být zcela splaceny ve lhůtě pěti let od rozhodnutí zvýšit upsaný základní kapitál.

2. Vklady uvedené v odstavci 1 musí být předmětem zprávy vypracované před provedením zvýšení upsaného základního kapitálu jedním nebo více znalci nezávislými na společnosti, jmenovanými nebo schválenými správním orgánem nebo soudem. Znalci mohou být v souladu s právními předpisy každého členského státu fyzické nebo právnické osoby nebo společnosti.

Použijí se čl. 10 odst. 2 a 3 a články 11 a 12.

3. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavec 2, pokud ke zvýšení upsaného základního kapitálu dojde s cílem provést fúzi, rozdělení nebo veřejnou nabídku na nákup nebo výměnu akcií a s cílem vyplatit akcionáře společnosti zaniklé při sloučení nebo rozdělení nebo akcionáře společnosti, která je předmětem veřejné nabídky na nákup nebo výměnu akcií.

Avšak v případech fúze nebo rozdělení uplatňují členské státy první pododstavec pouze tehdy, je-li jedním nebo více nezávislými znalci vypracována zpráva o projektu fúze nebo rozdělení.

Jestliže se členské státy rozhodnou uplatňovat odstavec 2 v případě fúze nebo rozdělení, mohou stanovit, že zpráva podle tohoto článku a zpráva jednoho či více nezávislých znalců o projektu fúze nebo rozdělení mohou být vypracovány stejným znalcem či znalci.

4. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavec 2, pokud jsou všechny akcie vydané v souvislosti se zvýšením upsaného základního kapitálu vydány jako protiplnění za nepeněžitě vložené jedné či více společností, za podmínky, že se všichni akcionáři společnosti přijímající vklady dohodli, že zpráva znalce nemusí být vypracována, a za splnění podmínek podle čl. 10 odst. 4 písm. b) až f).

Článek 32

Pokud zvýšení základního kapitálu není zcela upsáno, zvýší se základní kapitál o výši úpisů pouze tehdy, stanoví-li výslovně tuto možnost podmínky emise.

Článek 33

1. V průběhu každého zvyšování základního kapitálu upsaného peněžitými vklady musí být akcie přednostně nabídnuty akcionářům poměrně podle podílu na základním kapitálu, který představují jejich akcie.

2. Právní předpisy členských států mohou:

a) stanovit, že se odstavec 1 nepoužije na akcie, se kterými je spojeno omezené právo na účast na rozdělení podle článku 17 nebo na rozdělení majetku společnosti v případě její likvidace, nebo

b) dovolit, je-li upsaný základní kapitál společnosti, který tvoří více druhů akcií s rozdílným hlasovacím právem nebo právem na účast na rozdělení podle článku 17 nebo právem na rozdělení majetku společnosti v případě likvidace zvyšován vydáním nových akcií pouze jednoho z těchto druhů, výkon předkupního práva akcionáři vlastníky ostatních druhů akcií až po uplatnění tohoto práva akcionáři vlastníky druhu akcií, které jsou vydávány.

3. Nabídka na přednostní úpis akcií a lhůta, ve které má být toto právo uplatněno, musí být zveřejněny ve vnitrostátním věstníku určeném v souladu se směrnicí 2009/101/ES. Právní předpisy členského státu nicméně nemusí požadovat toto zveřejnění, pokud všechny akcie společnosti znějí na jméno. V tomto případě musí být všichni akcionáři informováni písemně. Předkupní právo musí být vykonáno ve lhůtě alespoň čtrnácti dnů ode dne zveřejnění nabídky nebo ode dne odeslání dopisů akcionářům.

4. Stanovy nebo akt, kterým se společnost zakládá, nemohou předkupní právo omezit ani zrušit. Toto rozhodnutí však může přijmout valná hromada. Správní nebo řídicí orgán společnosti je povinen předložit této valné hromadě písemnou zprávu, ve které uvede důvody omezení nebo zrušení předkupního práva a stanovení navrhované ceny emise. Valná hromada přijme rozhodnutí podle pravidel o usnášeníschopnosti a o většinovém rozhodování uvedených v článku 44. Její rozhodnutí musí být zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

5. Právní předpisy členského státu mohou stanovit, že stanovy, akt, kterým se společnost zakládá, nebo valná hromada jednající podle pravidel o usnášeníschopnosti, o většinovém rozhodování a o zveřejňování uvedených v odstavci 4, mohou udělit pravomoc omezit nebo zrušit předkupní právo orgánu společnosti, který je oprávněn rozhodovat o zvýšení upsaného základního kapitálu v mezích schváleného základního kapitálu. Toto oprávnění nemůže být uděleno na dobu delší, než je doba stanovená v čl. 29 odst. 2.

6. Odstavce 1 až 5 se vztahují na vydání všech cenných papírů, které jsou převoditelné na akcie nebo se kterými je spojeno právo upisovat akcie, ale nevztahuje se na přeměnu těchto cenných papírů, ani na výkon práva na úpis.

7. Jsou-li akcie vydány bankám nebo jiným finančním institucím s cílem jejich nabídky akcionářům společnosti podle odstavců 1 a 3 na základě rozhodnutí o zvýšení upsaného základního kapitálu, k vyloučení předkupního práva podle odstavců 4 a 5 nedojde.

Článek 34

Každé snížení upsaného základního kapitálu s výjimkou snížení nařízeného soudním rozhodnutím musí podléhat alespoň rozhodnutí valné hromady přijatému podle pravidel o usnášeníschopnosti a o většinovém rozhodování uvedených v článku 44, aniž jsou dotčeny články 40 a 41. Toto rozhodnutí musí být zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

V oznámení o svolání valné hromady musí být uveden alespoň účel snížení základního kapitálu a způsob jeho provedení.

Článek 35

Existuje-li více druhů akcií, je rozhodnutí valné hromady o snížení základního kapitálu schvalováno odděleně pro každý druh akcionářů, jejichž práv se tato transakce týká.

Článek 36

1. V případě snížení upsaného základního kapitálu musí mít alespoň věřitelé, jejichž pohledávky vznikly před zveřejněním rozhodnutí o snížení, přinejmenším právo na zajištění pohledávek, které ke dni zveřejnění nejsou splatné. Členské státy mohou toto právo vyloučit, pouze jsou-li věřiteli k dispozici

odpovídající ochranná opatření nebo nejsou-li tato opatření potřebná s ohledem na aktiva společnosti.

Členské státy stanoví podmínky pro výkon práva stanoveného v prvním pododstavci. V každém případě členské státy zajistí, aby se věřitelé mohli obrátit na příslušný správní orgán nebo soud se žádostí o odpovídající ochranná opatření, pokud mohou spolehlivě prokázat, že snížení upsaného základního kapitálu ohrozí uhrazení jejich pohledávek a že společnost pro ně nezajistila žádná odpovídající ochranná opatření.

2. Právní předpisy členských států stanoví rovněž, že snížení základního kapitálu bude neúčinné nebo že ve prospěch akcionářů nedojde k žádné platbě, dokud věřitelé nebudou uspokojeni nebo pokud soud nerozhodne, že žádosti věřitelů nemá být vyhověno.

3. Tento článek se použije, pokud ke snížení upsaného základního kapitálu dojde celkovým nebo částečným odmítnutím splatit zůstatky vkladů akcionářů.

Článek 37

1. Členské státy nemusí uplatňovat článek 36 na snížení upsaného základního kapitálu, jehož cílem je vyrovnat způsobené ztráty nebo zahrnout finanční částky do rezerv, za podmínky, že výše těchto rezerv nepřesáhne 10 % sníženého upsaného základního kapitálu. Tato rezerva nemůže být s výjimkou snížení upsaného základního kapitálu rozdělena akcionářům; může být použita pouze k vyrovnání vzniklé ztráty nebo ke zvýšení upsaného základního kapitálu zahrnutím rezervy, pokud členský stát tuto operaci umožňuje.

2. V případech uvedených v odstavci 1 stanoví právní předpisy členského státu alespoň opatření nezbytná k tomu, aby částky plynoucí ze snížení upsaného základního kapitálu nemohly být použity k provedení plateb nebo k rozdělení akcionářům, ani ke zbavení akcionářů povinnosti poskytnout vklad.

Článek 38

Upsaný základní kapitál nesmí být snížen na částku nižší, než je minimální základní kapitál stanovený v článku 6.

Členské státy však mohou dovolit takové snížení, pokud zároveň stanoví, že rozhodnutí provést snížení nabude účinku až tehdy, dojde-li ke zvýšení upsaného základního kapitálu na úroveň, která se rovná alespoň stanovenému minimu.

Článek 39

Dovolují-li právní předpisy členského státu částečnou nebo úplnou amortizaci upsaného základního kapitálu bez jeho současného snížení, musí vyžadovat splnění alespoň těchto podmínek:

- a) je-li amortizace upravena stanovami nebo aktem, kterým se společnost zakládá, rozhodne o této amortizaci valná hromada alespoň za obvyklých podmínek usnášeníschopnosti a většinového rozhodování; neupravují-li stanovy nebo akt, kterým se společnost zakládá, amortizaci, rozhodne o ní valná hromada alespoň za obvyklých podmínek usnášeníschopnosti a většinového rozhodování stanovených v článku 44; toto rozhodnutí musí být zveřejněno způsoby stanovenými právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES;
- b) amortizace může být provedena pouze prostředky určenými k rozdělení v souladu s čl. 17 odst. 1 až 4;
- c) akcionářům, jejichž akcie jsou amortizovány, musí být zachována jejich práva ve společnosti, s výjimkou práva na vyplacení vkladu a práva na účast na rozdělení první dividendy získané z nesplacených akcií.

Článek 40

1. Umožňují-li právní předpisy členského státu společností snížit jejich upsaný základní kapitál povinným stažením akcií z oběhu, musí vyžadovat splnění alespoň těchto podmínek:

- a) povinné stažení musí být stanoveno nebo dovoleno ve stanovách nebo v aktu, kterým se společnost zakládá, před úpisem akcií, které mají být staženy;
- b) je-li povinné stažení dovoleno pouze stanovami nebo aktem, kterým se společnost zakládá, rozhodne o něm valná hromada, pokud ho jednomyslně neschválí dotčení akcionáři;

c) orgán společnosti, který rozhodne o povinném stažení, stanoví podmínky a podrobnosti provedení této operace, pokud nebyly určeny ve stanovách nebo aktu, kterým se společnost zakládá;

d) článek 36 se použije, nejedná-li se o zcela splacené akcie, které jsou společnosti bezplatně poskytnuty nebo které jsou staženy s využitím prostředků určených k rozdělení v souladu s čl. 17 odst. 1 až 4; v uvedených případech musí být do rezerv zahrnuta částka rovná jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotě všech stažených akcií; tato rezerva nesmí být, s výjimkou snížení upsaného základního kapitálu, rozdělena akcionářům; tuto rezervu lze použít pouze k vyrovnání vzniklých ztrát nebo ke zvýšení upsaného základního kapitálu zahrnutím těchto rezerv, pokud to právní předpisy členského státu umožňují;

e) rozhodnutí o povinném stažení akcií musí být zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

2. V případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku se čl. 34 odst. 1 a články 35, 37 a 44 nepoužijí.

Článek 41

1. V případě snížení upsaného základního kapitálu stažením z oběhu akcií nabytých samostatně společnostmi nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na účet této společnosti, musí o tomto stažení z oběhu rozhodnout valná hromada.

2. Článek 36 se použije, nejedná-li se o zcela splacené akcie, které byly nabyty bezplatně nebo s využitím prostředků určených k rozdělení v souladu s čl. 17 odst. 1 až 4; v těchto případech musí být do rezerv zahrnuta částka rovná jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotě všech akcií stažených z oběhu. Tato rezerva nesmí být, s výjimkou snížení upsaného základního kapitálu, rozdělena mezi akcionáře; tuto rezervu lze použít pouze k vyrovnání vzniklých ztrát nebo ke zvýšení upsaného základního kapitálu zahrnutím těchto rezerv, pokud to právní předpisy členských států umožňují.

3. V případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku se články 35, 37 a 44 nepoužijí.

Článek 42

Existuje-li v případech uvedených v článku 39, čl. 40 odst. 1 písm. b) a čl. 41 odst. 1 více druhů akcií, je rozhodnutí valné hromady o amortizaci upsaného základního kapitálu nebo o jeho snížení stažením akcií z oběhu podmíněno odděleným hlasováním alespoň pro každý druh akcionářů, jejichž práva jsou touto transakcí dotčena.

Článek 43

Dovolují-li právní předpisy členského státu společností vydávat odkoupitelné akcie, musí vyžadovat pro odkoupení těchto akcií splnění alespoň těchto podmínek:

- a) odkoupení musí být povoleno stanovami nebo aktem, kterým se společnost zakládá, před úpisem odkoupitelných akcií;
- b) tyto akcie musí být zcela splaceny;
- c) podmínky a podrobnosti odkoupení musí být upraveny stanovami nebo aktem, kterým se společnost zakládá;
- d) k odkoupení může dojít pouze prostředky určenými k rozdělení v souladu s čl. 17 odst. 1 až 4 nebo z výnosu nové emise provedené s cílem tohoto odkoupení;
- e) částka, která se rovná jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, účetní hodnotě všech odkoupených akcií, musí být zahrnuta do rezervy, kterou není možné, s výjimkou snížení upsaného základního kapitálu, rozdělit akcionářům; tuto rezervu lze použít pouze ke zvýšení upsaného základního kapitálu zahrnutím těchto rezerv;
- f) písmeno e) se nepoužije, pokud k odkoupení dojde s využitím výnosu z nové emise provedené s cílem tohoto odkoupení;
- g) je-li v důsledku odkoupení stanovena výplata ážia ve prospěch akcionářů, může být toto ážio vyplaceno pouze z prostředků určených k rozdělení v souladu s čl. 17 odst. 1 až 4 nebo z rezervy jiné než uvedené v písmenu e) tohoto článku, kterou není možné, s výjimkou snižování upsaného základního kapitálu, rozdělit akcionářům; tuto rezervu lze

použít pouze ke zvýšení upsaného základního kapitálu zahrnutím rezerv, k vyrovnání nákladů uvedených v čl. 3 písm. j) nebo k vyrovnání nákladů na emisi akcií nebo dluhopisů nebo k výplatě ážia držitelům odkupovaných akcií nebo dluhopisů;

- h) odkoupení musí být zveřejněno způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 2009/101/ES.

Článek 44

Právní předpisy členských států stanoví, že rozhodnutí podle čl. 33 odst. 4 a 5 a článků 34, 35, 39 a 42 vyžadují schválení alespoň dvoutřetinovou většinou hlasů spojených se zastoupenými cennými papíry nebo zastoupeným upsaným základním kapitálem.

Právní předpisy členských států však mohou stanovit, že je-li zastoupena alespoň polovina upsaného základního kapitálu, stačí prostá většina hlasů uvedených v prvním pododstavci.

Článek 45

1. Členské státy se mohou odchýlit od čl. 9 prvního pododstavce, čl. 21 odst. 1 písm. a) první věty a článků 29, 30 a 33 v rozsahu, v jakém je toto odchýlení nezbytné k přijetí nebo uplatňování předpisů na podporu účasti zaměstnanců nebo jiných skupin osob vymezených vnitrostátním právem na základním kapitálu podniků.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat čl. 21 odst. 1 písm. a) první věty a články 34, 35, 40, 41, 42 a 43 na společnosti podléhající zvláštnímu statutu, které vydávají podílové i zaměstnanecké akcie, přičemž zaměstnanecké akcie jsou vydávány ve prospěch sdružení zaměstnanců, které je na valné hromadě akcionářů zastupováno zmocněnci s hlasovacím právem.

Článek 46

Při provádění této směrnice zajistí právní předpisy členských států rovné zacházení všem akcionářům ve stejném postavení.

Článek 47

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat čl. 3 písm. g), i), j) a k) na společnosti, které již existují ke dni vstupu právních a správních předpisů přijatých pro dosažení souladu se směrnicí 77/91/EHS v platnost.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 48

Směrnice 77/91/EHS ve znění aktů uvedených v příloze II části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnosti uvedených v příloze II části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 49

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 25. října 2012.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

FORMY SPOLEČNOSTÍ PODLE ČL. 1 ODS. 1 PRVNÍHO PODODSTAVCE

— v Belgii:

société anonyme/naamloze vennootschap,

— v Bulharsku:

акционерно дружество,

— v České republice:

akciová společnost,

— v Dánsku:

aktieselskab,

— v Německu:

Aktiengesellschaft,

— v Estonsku:

aktsiaselts,

— v Irsku:

public company limited by shares,

public company limited by guarantee and having a share capital,

— v Řecku:

ανώνυμη εταιρία,

— ve Španělsku:

sociedad anónima,

— ve Francii:

société anonyme,

— v Itálii:

società per azioni,

— na Kypru:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο,

— v Lotyšsku:

akciju sabiedrība,

— v Litvě:

akcinė bendrovė,

— v Lucembursku:

société anonyme,

- v Maďarsku:
nyilvánosan működő részvénytársaság,
 - na Maltě:
kumpanija pubblika/public limited liability company,
 - v Nizozemsku:
naamloze vennootschap,
 - v Rakousku:
Aktiengesellschaft,
 - v Polsku:
spółka akcyjna,
 - v Portugalsku:
sociedade anónima,
 - v Rumunsku:
societate pe acțiuni,
 - ve Slovinsku:
delniška družba,
 - na Slovensku:
akciová spoločnosť,
 - ve Finsku:
julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag,
 - ve Švédsku:
aktiebolag,
 - ve Spojeném království:
public company limited by shares,
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

PŘÍLOHA II

ČÁST A

*Zrušená směrnice a její následné změny
(podle článku 48)*

Směrnice Rady 77/91/EHS
(Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1)

Příloha I Bod III C Aktu o přistoupení z roku 1979
(Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 89)

Příloha I Aktu o přistoupení z roku 1985
(Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 157)

Směrnice Rady 92/101/EHS
(Úř. věst. L 347, 28.11.1992, s. 64)

Příloha I Bod XI A Aktu o přistoupení z roku 1994
(Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 194)

Příloha II Bod 4 A Aktu o přistoupení z roku 2003
(Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 338)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/68/ES
(Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 32)

Směrnice Rady 2006/99/ES
(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 137)

pouze bod A 2 přílohy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/109/ES
(Úř. věst. L 259, 2.10.2009, s. 14)

pouze článek 1

ČÁST B

*Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost
(podle článku 48)*

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
77/91/EHS	17. prosince 1978	—
92/101/EHS	31. prosince 1993	1. ledna 1995
2006/68/ES	15. dubna 2008	—
2006/99/ES	1. ledna 2007	—
2009/109/ES	30. června 2011	—

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 77/91/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 1 odst. 1 první pododstavec
Čl. 1 odst. 1 první pododstavec první až dvacátá sedmá odrážka	Příloha I
Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
Článek 2 návětí	Článek 2 návětí
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 písm. a)
Čl. 2 písm. b)	Čl. 2 písm. b)
Čl. 2 písm. c) první odrážka	Čl. 2 písm. c)
Čl. 2 písm. c) druhá odrážka	Čl. 2 písm. d)
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 písm. e)
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 písm. f)
Články 3 až 5	Články 3 až 5
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec	Čl. 6 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 2
Článek 7	Článek 7
Čl. 8 odst. 1	Čl. 8 první pododstavec
Čl. 8 odst. 2	Čl. 8 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 1	Čl. 9 první pododstavec
Čl. 9 odst. 2	Čl. 9 druhý pododstavec
Článek 10	Článek 10
Čl. 10a odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1 první pododstavec
Čl. 10a odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 10a odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 11 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 10a odst. 2 první pododstavec	Čl. 11 odst. 2 první pododstavec
Čl. 10a odst. 2 druhý pododstavec první věta	Čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec

Směrnice 77/91/EHS	Tato směrnice
Čl. 10a odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 11 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 10a odst. 2 třetí pododstavec první věta	Čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 10a odst. 2 třetí pododstavec druhá věta	Čl. 11 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 10a odst. 3	Čl. 11 odst. 3
Článek 10b	Článek 12
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 13 odst. 1 první pododstavec
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Článek 12	Článek 14
Článek 13	Článek 15
Článek 14	Článek 16
Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Čl. 17 odst. 1
Čl. 15 odst. 1 písm. b)	Čl. 17 odst. 2
Čl. 15 odst. 1 písm. c)	Čl. 17 odst. 3
Čl. 15 odst. 1 písm. d)	Čl. 17 odst. 4
Čl. 15 odst. 2	Čl. 17 odst. 5
Čl. 15 odst. 3	Čl. 17 odst. 6
Čl. 15 odst. 4 první pododstavec	Čl. 17 odst. 7 první pododstavec
Čl. 15 odst. 4 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 17 odst. 7 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 15 odst. 4 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 17 odst. 7 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 15 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 17 odst. 7 třetí pododstavec
Článek 16	Článek 18
Článek 17	Článek 19
Článek 18	Článek 20
Čl. 19 odst. 1 první pododstavec	Čl. 21 odst. 1 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec body i) až v)	Čl. 21 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) až e)
Čl. 19 odst. 2 a 3	Čl. 21 odst. 2 a 3

Směrnice 77/91/EHS	Tato směrnice
Článek 20	Článek 22
Článek 21	Článek 23
Článek 22	Článek 24
Čl. 23 odst. 1 první pododstavec	Čl. 25 odst. 1
Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 25 odst. 2 první pododstavec
Čl. 23 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 25 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 23 odst. 1 třetí pododstavec první věta	Čl. 25 odst. 3 první pododstavec
Čl. 23 odst. 1 třetí pododstavec první část druhé věty	Čl. 25 odst. 3 druhý pododstavec návětí
Čl. 23 odst. 1 třetí pododstavec druhá část druhé věty	Čl. 25 odst. 3 druhý pododstavec písm. a) až e)
Čl. 23 odst. 1 třetí pododstavec třetí věta	Čl. 25 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 23 odst. 1 čtvrtý pododstavec první věta	Čl. 25 odst. 4 první pododstavec
Čl. 23 odst. 1 čtvrtý pododstavec druhá věta	Čl. 25 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 23 odst. 1 pátý pododstavec	Čl. 25 odst. 5
Čl. 23 odst. 2 první věta	Čl. 25 odst. 6 první pododstavec
Čl. 23 odst. 2 druhá věta	Čl. 25 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 23 odst. 3	Čl. 25 odst. 7
Článek 23a	Článek 26
Článek 24	Článek 27
Čl. 24a odst. 1 písm. a)	Čl. 28 odst. 1 první pododstavec
Čl. 24a odst. 1 písm. b)	Čl. 28 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 24a odst. 2	Čl. 28 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 24a odst. 3	Čl. 28 odst. 2
Čl. 24a odst. 4 písm. a)	Čl. 28 odst. 3
Čl. 24a odst. 4 písm. b)	Čl. 28 odst. 4
Čl. 24a odst. 5	Čl. 28 odst. 5
Čl. 24a odst. 6	Čl. 28 odst. 6
Článek 25	Článek 29
Článek 26	Článek 30

Směrnice 77/91/EHS	Tato směrnice
Článek 27	Článek 31
Článek 28	Článek 32
Článek 29	Článek 33
Článek 30	Článek 34
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Článek 36
Článek 33	Článek 37
Článek 34 první věta	Čl. 38 první pododstavec
Čl. 34 druhá věta	Čl. 38 druhý pododstavec
Článek 35	Článek 39
Článek 36	Článek 40
Článek 37	Článek 41
Článek 38	Článek 42
Článek 39	Článek 43
Čl. 40 odst. 1	Čl. 44 první pododstavec
Čl. 40 odst. 2	Čl. 44 druhý pododstavec
Článek 41	Článek 45
Článek 42	Článek 46
Čl. 43 odst. 1	—
Čl. 43 odst. 2 první pododstavec	Čl. 47 odst. 1
Čl. 43 odst. 2 druhý a třetí pododstavec	—
Čl. 43 odst. 3	Čl. 47 odst. 2
—	Článek 48
—	Článek 49
Článek 44	Článek 50
—	Příloha II
—	Příloha III